

PATHFINDER

číslo 7 roku 2010

Fanouškem Boha

Oddíl Sokoli

Radcovský kurz I.

Zimný vodcovský špeciál 2010

ZIMNÝ VODCOVSKÝ ŠPECIÁL 2010

Netradične na snehu s lyžami, snowboardmi, ski-alpmi a vrecami na šmýkanie sa stretli vodcovia klubu Pathfinder na predĺženom víkende v lyžiarskom stredisku Jezerske. Špeciál bol zameraný na osvojovanie si zručností, prípadne nadobudnutie nenadobudnutej skúsenosti v lyžiarkach a snowboardových topánkach.

Od stredy 3. 3. sme mohli prežívať krásne chvíle, objatí chladom a Božou prítomnosťou. Keďže každý pathfinder – a tobôž vodca – by sa mal vedieť zdatne pohybovať aj v snežnom prostredí, špeciál správne odhalil a na konci aj pochoval túto neskúsenosť. Väčšina vodcov stála prvýkrát na snowboarde, ale v nedeľu všetci vyžarovali dojemom, že sa s ním narodili. Vďaka našim patfinderským inštruktorom sme si mnohí mohli vyskúšať skialpinistické lyže či snežnice, ktoré obohatili naše doterajšie skúsenosti. Snažili sme sa využiť celý deň a počasie, a tak sme na svahu ostávali bez prestávky a po dvoch hodinách si menili náčinie.

Ranné a večerné pobožnosti krásne lemovali tieto zimné zážitky na svahu, počas ktorých sme písali náš vlastný 150. žalm a v ňom vyjadrené osobné prežívanie vo vzťahu k Bohu. Znamenalo to pre nás načerpanie duchovnej sily nielen na prežívaný deň, ale najmä do tých budúcich, keď budeme chcieť – už naplnení – slúžiť Bohu a viesť našich malých pathfinderov.

Sobotu sme strávili ako inak než na snehu, a to príjemnou prechádzkou a rozhovormi o zaujímavých myšlienkach, ako napríklad – ako svätili adventisti sobotu za polárnym kruhom koncom 19. storočia? Sobotňajší večer patrilo aktu prijímania nových vodcov do spoločenstva. Oboznámili sa s tým, čo ich čaká, čo symbolizovali sem-tam mierne náročné úlohy, ktoré mali splniť, respektíve si ich vychutnať. Niektorí „museli“ zjesť čokoládu, iní bežať k susedom v pyžame po soľ. Na večernom programe nám robili spoločnosť aj naše najobľúbenejšie plyšové hračky, ktoré sme v rámci pyžamovej párty mali priniesť z domu, poniektorí z postelí. Zdôverovali sme sa navzájom s detskými aj nedetskými príhodami, ktoré nás s plyšákom spájali.

V nedeľu bolo smutno všetkým, aj novým vodcom, že sa špeciál končí. Povzbudili sme sa v nádeji na ďalšie stretnutie v máji, poďakovali majiteľom za skvelé služby a odhodlaní naďalej ukázať správny cieľ cesty deťom sme sa vybrali každý svojím smerom.

ANDREA PALANSKÁ

FANOUŠKEM BOHA

Je nedělní večer, lidé se houfují v ulicích, jsou nezvykle veselí, na sobě mají velmi podobné oblečení. Takové, v kterém běžně nechodí, ale nyní se nestydí. Dokonce jsou na své oblečení hrdí. Blíží se hokejový svátek. Finále Mistrovství světa v ledním hokeji 2010.

A už je to tady, zápas začal. Po 20 vteřinách padá góóóól. Všichni se radují a křičí. Když se tak kolem sebe rozhlížím, vidím spontánní děti. Je jim 30, 45, 60 let, všichni si tykají a komunikují spolu, jako by se znali odjakživa. Jaký je mezi nimi a dětmi, kterým se věnuji, rozdíl? A proč? Svět, ve kterém žijeme, se žene jako šílený za obsahem slova „MÍT“. Přesto v každém z nás je ta dětská touha někam patřit, prostě „BÝT“ (s někým se ztotožnit). Škoda, že si ji připouštíme tak maličko a výjimečně. Dnešní euforie dospělých je dětem přirozená, jejich srdce je ještě otevřené a připravené ztotožnit se. A poznají-li už v dětství Boha jako Stvořitele a Spasitele, pak jsou schopné se podobně „bláznivě“ k němu hlásit a snad už nepřestat.

Vidím však velké nebezpečí, které se šíří od nás racionálních dospělých. Stále mladší děti jsou vedeny k tomu, že být někým je dětinské, pakliže to není spojené s tím důležitějším a rozumným – totiž přece něco mít. Ať už se jedná o dobré vzdělání, cool oblečení nebo kamarády „na úrovni“. Rodiče a posléze i děti si kladou otázku: „Co z toho, že budu chodit do oddílu Klubu Pathfinder, budu mít? A není lepší raději chodit na angličtinu nebo na trénink?“ Díváme-li se na to přes portfolio zisků, pak určitě ano. V Pathfinderu však jde mnohem víc o srdce než o schopnosti.

Modlím se za vedoucí, kteří víc než svoje schopnosti dávají před dětmi najevo především to, kým jsou – totiž Božími dětmi. Fanoušky velkého finále dějin. Těmi, kteří se ztotožňují s Bohem a těší se na velkolepé oslavy vítězství. V tomto finále totiž vůbec nebude důležité to, co máš, ani co o tom víš, ale jen a jen to, jestli se tvé srdce znovu narodilo. Jestli ses vrodil do Boží rodiny, jestli tvé srdce bije s tím Božím. A to je smyslem existence Klubu Pathfinder. Stát se fanoušky Boha. Pomozme dětem a dopřejme sobě se jimi stát.

Zápas končí po nervy drásajících vteřinách. „Nepřítel“ se vypnul k největšímu možnému výkonu. Dokonce hrál v neuvěřitelné přesilovce 6:3. Prohrál a my jsme mistři. My? Čím jsme přispěli k tomu vítězství? Vždyť se dokonce odehrálo daleko od nás. To ale nikdo neřeší. Jsme mistři a všichni se objímají a radují. Jsme mistři, protože jsme se plně ztotožnili s našimi hokejisty. Těším se, až budeme volat: „Jsme doma!“ A přeji si, aby oddíl Klubu Pathfinder byly těmi zapálenými fanoušky našeho Boha.

DAWY

Ahoj,

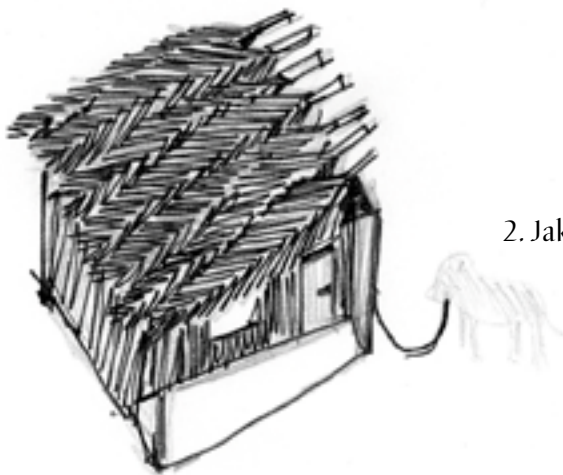
stalo se ti někdy, že jsi byl/a středem pozornosti a všichni se na tebe usmívali? Stalo se ti někdy, že na tebe někdo křičel a tys věděl/a, že tě úplně strašně moc nenávidí? Stalo se ti někdy, že jsi viděl/a, jak se děje nějaká nespravedlnost, a tys nevěděl/a, jak zasáhnout?

Představ si, že tohle všechno prožíval také Ježíš. I on byl člověk a žil tady na zemi. Zažíval podobné situace jako my a cítil se podobně jako my.

Otevři se mnou 11. kapitolu Markova evangelia a začti se do příběhů, které zažil Ježíš. Odpověz na otázky a pošli správné odpovědi. Ještě pořád se můžeš zapojit do soutěže o skvělé ceny! Ten, kdo mi pošle nejvíc správných odpovědí na moje otázky z celého Markova evangelia, vyhrává! Tak do toho!

1. Kolikrát v této kapitole Ježíš vstoupil do Jeruzaléma?

- A) jednou
- B) dvakrát
- C) třikrát

2. Jaké zvíře viděli učedníci na rozcestí u jednoho domku přivázané u dveří?

3. Když Ježíš vjížděl do Jeruzaléma, lidé kolem něj volali:

„Hosanna! Požehnaný, který _____,
požehnáno bud' _____.
Hosanna na výsostech!“

4. Přiřaď, co si myslel o chrámu Ježíš a co obchodníci. Chrám je:

• místo pro výnosný prodej,
trh a směnárnu, protože tam
chodí nejvíc lidí

• domem modlitby

5. Doplň dialog:

ZÁKONÍCI:

„Jakou mocí to činíš? A kdo ti dal tuto moc, abys to činil?“

JEŽÍŠ:

*„Dám vám otázku, a pokud mi odpovíte, tak i já vám odpovím.
Odkud měl Jan pověření křtít?“*

ZÁKONÍCI:

JEŽÍŠ:

6. Rozmotej zamotaný text:

JADV

STVOŘENÍ OSLOVUJE STVOŘITELE

FORFICULA AURICULARIA
ŠKVOR OBECNÝ / UCHOLÁK OBYČAJNÝ

Je večer a ty jdeš po celém náročném táborovém dni konečně do svého stanu. Vejdeš dovnitř, rozsvítíš baterku a po plachtě ti lezou tyhle malinkaté potvůrky, kterých se většina z nás bojí a štítí. Ještě teď se mi ježí chlupy na těle, když si na tento okamžik vzpomenu. Blíží se prázdniny, doba táborů, a já nemohu dnes psát o ničem jiném než právě o tomto malém hmyzu.

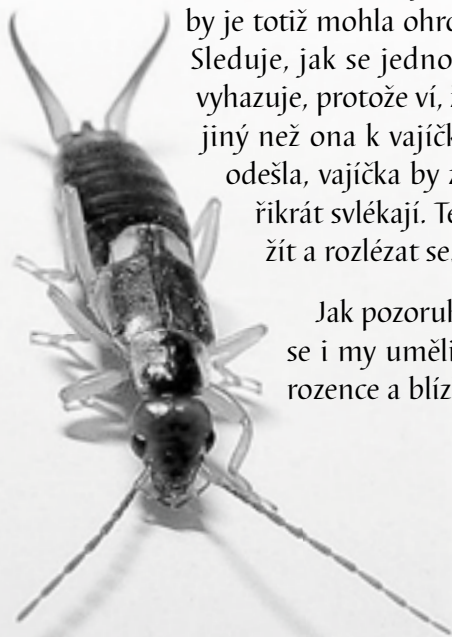
Škvor (slovensky ucholák) je kaštanově hnědý, nohy, tykadla a strany štítu má žluté. Je velký 1 až 3 cm. Celé tělo je protáhlé a zploštělé. Hlava je pohyblivá, má na ní jednoduché oči, kusadla a dlouhá tykadla. Na hrudi je štít. Má dva páry křídel. První pár křídel je pevný a hladký. Druhý pár je dobře vyvinutý a je schovaný pod prvním párem křídel. Křídla jsou ale krátká a zadeček škvora nezakrývají. Zadeček je štíhlý a je zakončený malými klíštkami, ty slouží k chytání kořisti, na obranu a k vytahování a skládání křídélek. Samci mají klíštky mohutnější a zahnuté, samičky je mají rovné.

Škvoři žijí většinou ve skupinách. Přes den se skrývají ve tmavých úkrytech. Vylézají a žijí převážně v noci. Mají rádi teplo a vlhko.

Než samička začne klást vajíčka, najde si vhodné místo pod kamenem nebo v zemi, kde vyhloubí komůrku. Jakmile samička vajíčka snese, už je neopustí. Stará se o ně ve dne i v noci. Často je olizuje a hladí. Zbavuje je i sebemenších smítek – ta by je totiž mohla ohrozit na životě. Také přenáší vajíčka z místa na místo. Sleduje, jak se jednotlivým vajíčkům daří. Špatná a poškozená vajíčka vyhazuje, protože ví, že by mohla zanést infekci i na zdravá vajíčka. Nikdo jiný než ona k vajíčkům nemůže. Kdyby samička od vajíček na chvíli odešla, vajíčka by zplesnivěla. Z vajíček se vylíhnou larvy, které se čtyřikrát svlékají. Teprve po druhém svlékání začínají larvy samostatně žít a rozlézat se. Samička splnila svůj úkol a umírá.

Jak pozoruhodně Pán Bůh stvořil tento malý hmyz! Kéž bychom se i my uměli tak krásně starat o mladší a slabší kamarády, sourozence a blízké.

JaDv

RADCOVSKÝ KURZ I.

Niekoľko mladých duší, ochotných slúžiť druhým ľuďom a Ježišovi, sa zišlo v marci na Radcovskom kurze. Stretli sme sa na chate Sviniarke v Čiernom Balogu, v peknej prírode a príjemnej atmosfére. Hneď večer sme sa sami presvedčili, že agapé aj v dnešnej dobe ešte funguje. Rozdelení do skupiniek sme si vybrali svojich vedúcich a plní očakávaní a túžby byť užitoční sme sa pustili na spoločnú trojdielnu cestu. Našu púť sme začali vztýčením pathfinderskej vlajky a zaspievaním hymny. Ranný a večerný čas sme trávili pri spoločných zamysleniach a chválením nášho Boha piesňami. Snažili sme sa tiež lepšie spoznať nielen členov svojich skupiniek, ale aj celý kolektív pri rôznych zoznamovacích hrách. Plnili sme rozličné úlohy, súťažili, vymýšľali hry, vytvárali príbehy a pripravovali bojovky a jednu nočnú sme aj zdolali. Niektorí z nás sa naučili pracovať s kompasom, buzolou a mapou a tí šikovnejší sa v tom už len zdokonalili. Ferko nás prekvapil rannou rozcvičkou a tety kuchárky nás vždy potešili výborným jedlom (za čo im ďakujeme ☺). Popritom sme sa naučili plno nových, užitočných a zaujímavých vecí, ktoré určite využijeme nielen pri práci v oddieloch.

Dúfam, že ďalšie pokračovanie Radcovského kurzu nás obohatí minimálne tak, ako prvé a že znovu získame skúsenosti, poznatky a informácie, ktoré nebudú slúžiť len nám, ale obohatíme nimi aj naše okolie. Tešíme sa na ďalšie stretnutie ☺.

LÝDIA ŽIRAFÁ KURUCOVÁ

SOKOLI

Oddíl Sokoli v Boskovicích, do kterého jsem se přistěhoval, byl sice co do počtu členů velký, ale oddíl jako takový tu nefungoval už hodně dlouho. Udělali jsme tedy letos na začátku roku „čistku“ ☺ a nechali jen „živé členy“.

Zbylo jen málo. Děti, které tu byly, už dávno odrostly. Teď tu máme děti, z nichž některé by věkem taktak prošly, ale jiné jsou ještě malé. Pořádáme proto pro naše menší děcka nepravidelné akce. Ale jak děti dorůstají, tak se blýská na lepší časy ☺. Loni jsme měli „mimi tábor“. Byl to tábor s dětmi, které by většinou na normální tábor jet nemohly, protože ještě nechodí do školy. Proto jsme pozvali i jejich maminky nebo tatínky. Byla to dobrá táborová akce a kupodivu rodiče nerušili táborový řád a program. Letos chceme podobný „mimi tábor“ zopakovat. Posílám proto pár řádků a fotek z „mimi tábora“ na Baldovci.

Na začátku tábora se děti dozvěděly, že si je královna Alžběta vybrala, aby pomohly jejímu synovi. Už několik let trpí zákeřnou chorobou – „chronickou lenůrií“. Lékem na tuto nemoc je podle staré legendy vzácná léčivá rostlina „Extaticus activus“, která roste jen ve vzdálené Polynésii v království „Lagunau“ v souostroví „Va ´ Vau“. Protože jsme se všichni na jednu loď nevešli, rozdělili jsme se do dvou lodí (družin). Každá loď měla svého kapitána (vedoucí – rodič) a já jsem byl admirál ☺. V průběhu týdne získávaly děti potřebné informace a peníze (senity – skutečná měna v souostroví Tonga v Polynésii), aby měly čím zaplatit vládě za možnost hledat vzácnou rostlinu. Učily se samé důležité námořnické věci, trénovaly svaly, lovily mořské koníčky atd.

PAVEL

Podrobnosti o Pathfinderu a o akcích najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz